

N:o 42.

Af Herr Cederberg: Angående fyllnadspension från allmänna indragningsstaten åt Kaptenen O. M. Nerman.

År 1855, således för trettio år sedan, anställdes i dåvarande Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader Löjtnanten vid Kongl. Lifbevärrsregementet Olof M. Nerman. Till en början använd som »tredje adjutant» avancerade Herr Nerman 1874 till »andre adjutant» hvarefter han med år 1883, då styrelsen under namn af Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen erhöll sin nuvarande organisation, förordnades till tekniskt biträde med ett årligt arvode af 2,400 kronor.

Under sistförflutna år insjuknade Herr Nerman, som under tiden befordrats till kapten i Lifbevärrsregementet, och då sjukdomen (sinnessvaghet) antog sådan karakter, att någon förbättring ej var att motse, afskedades han med nämnda år från sin befattning hos Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

Ännu kvarstående som kapten i Lifbevärrsregementet, åtnjuter Herr Nerman der som lön enligt uppgift 1,008 kronor 75 öre samt under vissa villkor en inqvarteringsersättning af 225 kronor, hvilken senare inkomst nu torde upphöra, synnerligast som Herr Nerman snart nog torde erhålla afsked från regementet, då hans inkomster blifva 600 kronor i pension och 400 kronor som fyllnadspension, eller tillsammans 1,000 kronor pr år.

Det har redan visat sig, att ej ens hans nu egande inkomster äro tillräckliga för erforderlig vård under sjukdomen. På grund häraf har ock Herr Nermans moder hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhållit om pension för sonen. Tillstyrkt af Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen och

Statskontoret har dock denna ansökan ej föranledt till något förslag till Riksdagen — sannolikt på grund deraf, att Herr Nerman ännu qvarstår som kapten.

Då jag det oaktadt går att påkalla Riksdagens mellankomst i denna sak, torde det tillåtas mig erinra, att om Herr Nerman ej varit bunden genom sin befattning i Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen utan i stället efter vunnen transport till annat regemente fortsatt inom militäryrket, så hade han vid den redan nu för honom inträdda pensionsåldern varit berättigad till en pension af minst 1,440 kronor.

Det vill synas, som om nära trettioårigt nitiskt och tråget arbete inom Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen ej borde utgöra skäl att fränkänna Herr Nerman de fördelar i afseende å pension, till hvilka han minst varit berättigad, om han i stället fortsatt inom militäryrket — utom tvärt om borde väl denna väl vitsordade tjenstgöring utgöra en osökt anledning att i någon mån lindra de bekymmer, som åtfölja hans nuvarande snart sagdt hjälplösa belägenhet, och får jag därför vördsamt föreslå Riksdagen att besluta,

det Kaptenen i Kongl. Lifbevärsregementet Olof M. Nerman må från och med månaden näst efter den, då afsked ur krigstjensten varder honom beviljadt, under sin återstående lifstid från allmänna indragningsstaten uppbära en fyllnadspension af 840 kronor utöfver de 600 kronor han har att erhålla från Arméns pensionskassa.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles vördsamt, och torde jag derjemte såsom bilagor få aflemna dels intyg af Distriktsläkaren Hans Strandberg angående Herr Nermans sjukdom, dels ock Väg- och vattenbyggnadsstyrelsens samt Statskontorets underdåniga yttranden angående pension för Herr Nerman, alla bilagorna i vidimerade afskrifter.

Stockholm den 28 Januari 1885.

A. F. O. Cederberg.

Bilaga.

Att Kaptenen och adjutanten Herr Olof Magnus Nerman på senare tider lidit af cirkulationsrubbingar i hjernan i förening med svindelanfall och svårighet att tala, intygar

Stockholm den 21 November 1884.

Hans Strandberg,
Distriktsläkare.

Vidimeras
ex officio:
Rudolf Ädelgren.

Bilaga.

Den 9 Oktober 1884.

Till Konungen, underdånigst.

Angående ifrågasatt pension för Kaptenen m. m. Olof M. Nerman.

Genom nådig remiss af den 9 sistlidne Augusti har Eders Kongl. Maj:t behagat infordra Väg- och vattenbyggnadsstyrelsens underdåniga utlåtande öfver en af Landshöfdingeenkan fru Amanda Nerman gjord underdånig ansökning om pension å allmänna indragningsstaten för hennes son, tekniska biträdet hos Styrelsen, kaptenen vid Eders Kongl. Maj:ts Lifbevärringsregemente m. m. Olof Magnus Nerman; och får Styrelsen i anledning häraf, jemte remisshandlingarnes återställande, i underdånighet anföra följande:

Kapten Nerman har hos Styrelsen varit anställd från April 1855 till April 1874 såsom tredje, och från April 1874 till 1882 års slut såsom andre adjutant, hvarefter han från och med år 1883, då Jernvägsbyggnadsstyrelsen förenades med Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen,

förordnades såsom tekniskt biträde emot samma årliga arfvode, eller 2,400 kronor, som han före Styrelsens ombildning i flere år åtnjutit. Genom en förlidne vår ådragen nervsjukdom och dermed följande sinnesförvirring urståndsattes han dock att sköta sin befattning och erhöll tjänstledighet, hvarunder han de första två månaderna bekom fullt arfvode; men då, enligt läkares intyg, ej var att motse någon förändring i Nermans tillstånd, fann Styrelsen sig föranlåten att nedsätta hans arfvode för årets återstående månader till hälften, eller till 100 kronor i månaden. Från och med nästa år är han till följd af sin sjukdom från Styrelsens tjänst skild och har derefter inga andra inkomster än från Lifvåringsrementet, hvilka, enligt Nermans förmyndares af vederbörande befälhafvare styrkta uppgift, utgöra: lön 1,008 kronor 75 öre och inqvartering 225 kronor om året; men då Nerman för ändamålsenlig vård sannolikt kommer att vistas utom hufvudstaden, och inqvarteringspenningarne således bortfalla, så synes återstoden 1,008 kronor 75 öre vara en alldeles otillräcklig summa för den sjukes underhåll, helst då sjukdomen är af den beskaffenhet, som ofvan uppgifvits.

Med anledning af dessa sorgliga förhållanden har Kapten Nermans moder, fru Amanda Nerman, hvars tillgångar ej lära medgifva något bidrag till sonens vård och skötsel, hos Eders Kongl. Maj:t, med afseende dels på hennes sons långa tjenstetid hos Styrelsen, och dels på hans sjuklighet och uppnådda ålder af 52 år, i djupaste underdånighet hemställt, huruvida icke Eders Kongl. Maj:t skulle täckas afgifva nådig proposition till näst sammanträdande Riksdag om beviljande af en årlig pension åt hennes son af 1,200 kronor, att för hans återstående lifstid utgå från allmänna indragningsstaten.

Alldenstund Styrelsen för sin del ej kan annat än intyga att Kapten Nerman städse med största nit och arbetsamhet efter bästa förmåga sökt fullgöra sina ofta ganska ansträngande åligganden, hvarföre han också bibehölls i sin förut varande befattning, när Styrelsens nya organisation med år 1883 inträdde, så, och då han i nära 30 år hos Styrelsen verkat och gagnat och slutligen genom sjuklighet blifvit oförmögen att derstädes vidare tjenstgöra, synes det Styrelsen, som skulle han hafva berättigade anspråk att understödjas af allmänna medel, enär han deraf verkligen är i behof, hvadan Styrelsen anser sig böra på det varmaste förorda enkefru Nermans underdåniga ansökning att Eders Kongl. Maj:t i nåder måtte aflåta proposition i ämnet till Riksdagen, till följd hvaraf, i händelse af Riksdagens bifall, Kapten Nerman skulle komma att från och med nästa års början erhålla en

pension på allmänna indragningsstaten af 1,200 kronor, eller halfva beloppet af det arfvode, han hos Styrelsen uppburit.

(Undertecknad).

Carl G. Beijer.

J. L. von Sydow.

Att förutstående afskrift är lika lydande med den hos Kongl. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen förvarade koncephandling, betygar

Ex officio:

O. J. Åberg,

Registrator.

Bilaga.

Den 15 November 1884.

Till Konungen, underdånigast.

Angående pension för Kaptenen m. m. O. M. Nerman.

Uti en till Eders Kongl. Maj:t ingifven skrift har afidne Landshöfdingen C. U. Nermans enka Amanda Olivia Melin i underdånighet anhållit, att hennes son, Kaptenen vid Lifbevärrsregementet, Riddaren af Svärds-Orden Olof Magnus Nerman, som i snart 30 år, eller sedan år 1855, varit på förordnande anställd såsom adjutant i Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen med årligt arfvode, under de senare åren uppgående till 2,400 kronor, i början af detta år drabbats af en nervsjukdom och dermed förenad sinnessjukdom, som gjorde det omöjligt för

honom att sköta förenämnda adjutantsbefattning, till följd hvaraf han med nästa års ingång komme att frånträda densamma jemte åtföljande arfvode, Eders Kongl. Maj:t, med afseende dels derå att Nermans tillgångar vore otillräckliga för bekostande af hans underhåll och vård, dels å Nermans långvariga tjänstgöring i Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, dels å hans medelst bilagdt läkarebetyg styrkta sjuklighet, som vid hans nu uppnådda 52 lefnadsår urständsatte honom att genom arbete till sitt uppehålle bidraga, måtte hos nästsammanträdande Riksdag göra framställning om beviljande åt Kaptenen Nerman af en årlig pension till belopp af 1,200 kronor, att utgå med nästa års början under hans återstående lifstid.

Sedan Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen med infordradt underdånigt utlåtande i ämnet inkommit, har detta ärende blifvit till Statskontoret i nåder remitteradt, och får Statskontoret härmed afgifva följande underdåniga yttrande.

Kaptenen Nerman, som är född den 8 September 1832 och således öfver 52 år gammal samt sedan April månad 1855, eller i nära 30 år, varit anställd såsom tekniskt biträde i Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, har, enligt hvad Styrelsen vitsordat, under denna tjänstgöringstid städse med största nit och arbetsamhet efter bästa förmåga sökt fullgöra sina ofta ganska ansträngande åligganden. På denna anställning, som innehafves på förordnande och med hvilken, såsom förut är nämnt, endast årligt arfvode är förenadt, kan dock icke grundas något berättigande för Nerman till pension å allmänna Indragningsstaten, helst Nerman ännu qvarstår vid kapstensbeställning på stat vid Lifbevärsregementet. Då likväl i betraktande tages, dels Nermans långvariga, väl vitsordade tjänstgöring inom Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, dels hans intygade sjuklighet och deraf följande oförmåga att med arbete bidraga till sitt uppehålle, dels att den ringa aflöning, som han vid Lifbevärsregementet eger uppbära, icke kan, vid det upplysta förhållande, att han helt och hållet saknar egna tillgångar, vara tillräcklig för hans uppehålle och vård, anser Statskontoret, att vid Nermans afgång från ifrågavarande befattning någon pensionsförmån å allmänna Indragningsstaten må honom beredas. I afseende å beloppet af denna pension torde detsamma icke böra bestämmas högre än till 800 kronor, utgörande $\frac{1}{3}$ af det arfvode, som Nerman under de senare åren inom Styrelsen uppburit.

Till följd häraf får Statskontoret i underdånighet hemställa, att Eders Kongl. Maj:t täcktes uti nådig proposition föreslå Riksdagen, att åt Kaptenen Nerman i egenskap af tekniskt biträde i Väg- och

vattenbyggnadsstyrelsen måtte beviljas en årlig pension af 800 kronor, att från nästa års början utgå af allmänna Indragningsstaten.

Remissakten bifogas härjemte.

Stockholm etc.

O. F. af Sillén.

A. Häggbladh.

C. E. Cervin.

Vidimeras

ex officio

Conr. Anstrin.